

Årsberetning for Velling Friskole og Naturhuset 2025

v. Bestyrelsesformand Morten Lassen, Afdelingsleder Michael Kirkegaard og Skoleleder Karoline Reenberg

Året der gik

Morten:

Da vi vendte kalenderbladet og der stod 2025 på det, var vores fælles forældreaften noget af det første vi i bestyrelsen arbejdede med. En aften hvor forældre i både Naturhuset og Friskolen mødes og tager noget aktuelt op. Ofte er det et foredrag, men i år havde vi valgt noget anderledes. Vi ville gerne at samtalen om børnehaven og skole skulle fylde og prøve at blive klogere på hvad det er der gør at vi netop har valgt dette sted som omdrejningspunkt for vores børns første leveår. En aften hvor alt lige fra madpakker, mobiltelefoner, Viggo som kommunikationsplatform og den gode kultur med at sige "godmorgen" blev vendt – en inspirerende aften, hvor vi blev bekræftet i mange af de gode ting personalet laver hver dag, og hvor der også var mulighed for at komme med anderledes vinkler på dagligdagen.

Stort set samtidig med forældreaftenen, var der gang i et af årets mange højdepunkter på skolen – den fælles gymnastikopvisning, hvor hele skolen er på gulvet samtidig. I år var udgangspunktet anderledes. Igen viste skolens personale, at de er gjort af noget helt særligt. De stod sammen og tænkte nyt. De ældste elever fik mulighed for at vise, hvad de kunne, og sammen med personalet fik de lavet et brag af en opvisning. Eksempler som denne, kunne der nævnes mange af, hvor skolens personale er villige til at gå den ekstra mil for at få vores børn til at lykkes – tak for det.

Også i børnehaven gør personalet hver dag en stor indsats for børnene. Nærvær, omsorg og trøst når et barn måske overvurderer egne evner og klatrer højere op i et træ end grenene kan bære. Tillid og ansvar, som når der f.eks. skal flækkes brænde eller et gammelt legehus skal rives ned. En stor tak til jer, også når I planlægger emneuger, der både rummer læring og leg.

Satellitten er de yngste skolebørns frirum. Her er der plads til leg og afslapning. Tak til personalet for jeres opfindsomhed og kreativitet i både fordybelse og leg. Tak for diskofester, drenge- og pigeaftener mm. I er gode til at inddrage børnene i det hele, og man er slet ikke i tvivl om, at I har en fest med at udføre jeres arbejde.

Også en særlig tak til det praktiske personale for jeres arbejde med at holde skolen både ude og inde. Samt tak til Malene for din indsats på kontoret.

Med denne tur rundt på skolen og børnehaven, kan det hele godt komme til at virke helt rosenrødt, men vi må også erkende at vi i foråret mistede en del elever af forskellige årsager. Det kalder på selvransagelse hver gang en elev stopper. Når vi derudover har sagt farvel til en stor 8. klasse og goddag til en lille 0. klasse, er det naturligvis noget der kan læses i økonomien, hvilket vi i bestyrelsen tager alvorligt. Samtidig ser vi med fortrøstning på de kommende år. Med det vil jeg give ordet til Karoline.

Karoline:

Året 2025 startede med en stor vandskade efterfulgt af flere, og der har været flere små og store udfordringer sidste år. Men generelt er hverdagen på VF ret fantastisk, og et år på Velling Friskole er spækket med et utal af magiske øjeblikke, der giver en masse glæde og god energi. Det er ikke nødvendigvis de store begivenheder, men oftest små hverdagsøjeblikke, er med til at gøre skolen, til det den er. Jeg kunne tale i timevis om stjernestunder på Velling Friskole, men jeg vil forsøge at nøjes med at beskrive nogle få udvalgte stunder fra året, der er gået:

- Lærerne der rykker sammen i bussen, når alt er bøvlet. Vandskader og en langtidssygemelding er ikke kommet på tværs af deres arbejde, og det lykkedes stadig at begynde året med både Gnillev og gymnastik.
- Gymnastikopvisningen, når den går op i en højere enhed og alle mærker, at de er en del af noget større. Men bedst er processen op til, når de store elever underviser de små og viser både engagement og tager ejerskab!
- Stemningen lige før Løvfaldsfest bag kulisserne, når alle er spændte og klar. Og når den kulminerer i åbnings sangen, hvor alle er opslugt af stemningen - enten som deltager eller som publikum -
- Når 0. klasse helt af sig selv er blevet enige om, at alle gemmer sig i klassen for Birgit om morgenen, og de næsten ikke kan vente, til hun træder ind i klassen og opdager, at den er tom.
- Når følgevenner fra 0. og 6. klasse sidder fordybet i en fælles bog eller et spil
- At gå ned ad gangen en formiddag og opleve summen fra diverse klasser og elever, der er engagerede i deres skolearbejde mens de sidder spredt ud over skolen på tværs af klasser og stadig formår at fordybe sig.
- En middagsstund hos 7. – 8. klasse ved fællesbordet i Lille Mediatek, hvor snakken går blandt elever og lærere, og eleverne måske får smagt noget, som de ikke plejer at spise samt stemningen i køkkenet, når Araan hjælper de elever, der har køkkentjansen.
- Øjeblikke af fælles nærvær til morgensang, når alle synger med og nærmest trækker vejret på samme tid.
- Et udefrikvarter hvor alle er fordybet i en leg eller en aktivitet og der er gang i huler, sandkasse, hoppepude, multibanen osv.
- 9-kaffe på lærerværelset, når alt personalet er samlet og humøret er højt. Der bliver grinet og koordineret på kryds og tværs, og de sidste små aftaler omkring skoledagen kommer på plads. Det er bare en god start på dagen, og jeg er sikker på at den gode stemning smitter af på både børn og forældre.
- At komme over i børnehaven og blive mødt af åbenhed, varme og omsorg for alle, der træder ind ad døren. Hvis jeg har en dårlig dag, skal jeg bare gå i Naturhuset. Der er et personale, som udstråler overskud til både store og små – det er bare helt unikt, så tak for det.
- Når I forældre kigger ind på kontoret med stort og småt, og lige har overskud til at give et par rosende ord med på vejen.

Michael:

Hvad vi hører fra hinanden og folk udefra. Ord som beskriver 2025 i børnehaven.

- Harmoni
- Fælles tråd
- Stabilitet, nogle dage må gerne være næsten kedelige, uden for mange overraskelser
- Masser af leg, og børnene er gode til det

- Varme relationer, blandt børnene på tværs af aldre, voksne der har tid og nærvær.
- Hørt fra en pædagogisk konsulent: Her kunne jeg godt se mit eget barnebarn være.
- Besøg fra Frankrig: Lagde mærke til hvor meget vores børn får lov til og hvor meget de kan klare selv

Vi har haft fokus på egen trivsel i vores arbejdshverdag, hvad gør en god dag i børnehaven.

Som vi arbejdede med på vores fælles pædagogiske dag med Linda, jf. det fælles forældremøde i februar, så er ord som mental balance ret afgørende for det overskud der er en nødvendighed, når der arbejdes med relationer, samvær og pædagogik. I hver voksengruppe formulerede mine kolleger et par sætninger som vi hver dag øver os i. Fx at vejlede i stedet for at irettesætte, nabo-rose og praktisere lommer af nærvær. Vi øver os også i evalueringskultur.

Vi havde to tilsyn i 2025, et anmeldt og et uanmeldt, og i begge to scorede vi ret højt på netop de parametre. Vi får at vide at vi har meget lege-duelige børn. Dvs. at de er gode til at lege når det er voksen-igangsat og når de selv finder på.

Når man leger godt, dannes man og lærer rigtigt meget, igennem legen øver vi os i at være mennesker. Så vi praktiserer legegrupper meget, så dannes der også nye relationer.

Og så fik vi bygget Hytten, og dermed truffet beslutningen sammen med bestyrelsen om at åbne vuggestue i 2026. Så vi er i gang, og der er masser af bøvl i sådan en proces. Man kan se et tidslinje-overblik i bhv. Vi fik også nyt sand, så hver dag bliver der gravet huller.

Vi gør os erfaringer som vi lærer af, fuldstændig som vi hver dag arbejder med at få børnene til at gøre

Fællesskab

Morten:

Man siger af og til, at man ikke kan se skoven for bare træer. På samme måde kan det af og til være svært at huske, hvad det er friskolen bygger på, selvom vi er omgivet af det hver dag.

I påsken spillede vi "Tegn og gæt". En af pigerne skulle tegne en skolesekretær – ikke en nem opgave, men det slog hende ikke ud. På papiret blev der nu frembragt en kvinde og et kløverblad, hvilket dog ikke gav det ønskede resultat og ordet blev ikke gættet. Efterfølgende forklarede hun, at tegningen var Malene på kontoret og at kløverbladet var skolens logo. Det ledte os til en snak om, at skolens logo ikke er et kløverblad, men et kastanjeblad – med tydelig reference til friskoletankens grundlægger Kresten Kold. Noget som vi måske glemmer, når vi kun ser træerne og ikke hele skoven.

På friskolen taler vi ofte om fællesskab. Men fællesskab er ikke bare et ord, vi bruger – det er noget, vi hver dag er med til at skabe. Og når vi taler om fællesskab i en friskoletradition, står vi på skuldrene af mennesker som Kresten Kold, der havde en helt særlig forståelse af, hvad det vil sige at være sammen som mennesker.

For Kold var skolen ikke først og fremmest et sted for bøger og eksamener. Det var et sted for liv. Et sted, hvor mennesker mødes, lærer hinanden at kende og vokser – ikke kun fagligt, men også menneskeligt. Han

mente, at ægte læring opstår i levende fællesskaber, hvor vi ikke bare lærer om verden, men også lærer at være en del af den.

Det betyder, at fællesskab ikke handler om, at vi alle skal være ens. Tværtimod. Et stærkt fællesskab rummer forskellighed. Det rummer både dem, der taler højt, og dem, der lytter. Dem, der går forrest, og dem, der lige skal finde modet. Fællesskabet bliver stærkt, når vi giver plads til hinanden – og når vi ser hinanden som ligeværdige, uanset hvem vi er.

Kold talte også om, at skolen skulle være præget af det levende ord. At det er i samtalen, i fortællingen og i mødet mellem mennesker, at noget vigtigt opstår. Det minder os om, at fællesskab ikke kan planlægges ned til mindste detalje. Det opstår i de små øjeblikke: i morgensangen, i frikvarteret, i gruppearbejdet, i grinene og i de svære samtaler.

Det er her, vi lærer at lytte. Det er her, vi lærer at sige vores mening med respekt. Og det er her, vi opdager, at vi faktisk har brug for hinanden.

Men fællesskab kommer ikke af sig selv. Det kræver noget af os alle. Det kræver, at vi møder hinanden med nysgerrighed i stedet for fordomme. At vi tør tage ansvar – ikke kun for vores egne præstationer, men for den stemning og det miljø, vi er en del af.

Det kræver også mod. Mod til at sige fra, når nogen bliver holdt udenfor. Mod til at række hånden ud til den, der står alene. Og mod til selv at træde ind i fællesskabet, også når det kan føles svært.

Som forældre på Velling friskole og Naturhuset, er fællesskab ikke noget, vi overlader til tilfældighederne. Det er noget, vi aktivt har valgt for vores børn og for os selv. Hver dag. I måden vi taler til hinanden på. I måden vi inkluderer hinanden på. Og i måden vi skaber rum, hvor alle kan være med.

Hvis vi lykkes med det, så bliver skolen ikke bare et sted, man går hen for at lære – men et sted, man hører til. Et sted, hvor man bliver set og hørt. Et sted, hvor man tør være sig selv og samtidig opdager, at man er en del af noget større.

Det er måske i virkeligheden det vigtigste, vi kan give hinanden: oplevelsen af at høre til i et fællesskab, hvor der er plads til os alle.

Derfor er det også vigtigt at vi ikke tager fællesskabet for givet. Fællesskabet kræver en indsats af alle og at vi alle bærer brænde til fællesskabets bål. Ellers dør ilden ud og fællesskabet forgår.

Jeg oplever, at man i den grad kan se skoven her på Velling Friskole. Tak for at være med til at skabe gode fællesskaber. Nu vil jeg give ordet videre til de to, der arbejder med det hver dag – først Michael.

Michael:

Livsoplysning. Folkeoplysning. Demokratisk dannelse. Det kan vi jo stå og råbe uden der er nogen som siger noget imod det. Hvad er et fællesskab. Hvad er ansvar. Hvordan skabes en god balance mellem rettigheder og forpligtelser.

Det lille venne-fællesskab. Samhørighed. Ærlighed. Måske kan alt rummes.

Det større som du ikke selv har valgt, fx familien eller dine kolleger på arbejdet. Her skal du tage hensyn og gå på kompromis

Det store, som fx et forældre-fællesskab til en friskole. Her er ikke muligt at rumme alles ønsker og ideer, her skal der gås mest på kompromis, her forlanges det at vi deltager aktivt. Det er ikke sikkert at vi altid føler os godt tilpas, store fællesskaber kan være meget udfordrende, og man kan have en oplevelse af om der mon også er plads til mig. Her er det vigtigt at huske at man selv har valgt det. Man tager ansvar ved fx at ytre sig, samtale, og acceptere når tingene nogle gange er anderledes end hvad jeg godt kunne tænke mig. Og dette sted kan kun eksistere fordi I vælger det og fordi I dermed vælger at engagere sig. Det er en del af kernen i de frie skoler, der er en stor grad af frivillighed i det, det er skabt deraf og det skal holdes vedlige deraf.

Vi vælger en bestyrelse, som har ansvaret for at vi gør vores arbejde som vi skal.

En af demokratiets største opgaver er at tage ansvar for og rumme minoriteterne.

Vi gør det i børnehaven hver dag når alle øver sig i at være til samling.

Og stor taknemmelighed for mine kolleger, dels at de er så dygtige og har hjertet med i deres arbejde, og for at de alle sammen er med til at skabe et godt arbejdsfællesskab, som jeg kan træde ind i hver dag.

Det gør det værdifuldt at gå på arbejde

Karoline:

Fællesskabets dilemmaer

Mange af de stjernestunder jeg var inde på før, drejer sig om at føle sig godt tilpas blandt andre og føles sig trygge i et fællesskab. Det er nærmest en lykkefølelse for den enkelte, når det lykkes at være tryk og trives i et fællesskab, men fællesskab kan også være en vanskelig kunst og er ikke noget, man kan tage for givet. At få alle til at trives i et fællesskab er en balancekunst – særlig i en tid, hvor der i høj grad er fokus på individet.

Vi startede aftenen med at synge Giv os lyset tilbage, og linjen *“fællesskab fødes, når jeg bli’r til os”*. handler netop om ikke at sætte sig selv i centrum, men at kunne sættes sig selv og sine egne behov til side for en stund, for at give plads til fællesskabet.

På skolen oplever vi flere hverdagsdilemmaer ift. at agere i et fællesskab. Det kommer nok ikke som en overraskelse, at vi er et sted, der fra børnene træder over dørtærsklen første gang, vægter fællesskab, kendskab og venskab.

Men vi bliver til tider udfordrede på vores tankegang, og står i flere og flere daglige “fællesskabsdilemmaer”. Det er ikke længere en selvfølge at alle deltager i en gymnastikopvisning, Løvfaldsfesten eller til lejrskoler selvom det er nogle af skolens vigtigste traditioner og grundpiller i forhold til at være en del af det store fællesskab.

Samtidig bliver listen med individuelle behov, som det er nødvendige at vi imødekommer og tilgodeser, længere og længere – og det giver en del grå hår og bøvl (sagt på godt jysk). For vi vil virkelig gerne skabe plads til alle – og tage de nødvendige hensyn til den enkelte i det store fællesskab. Det er bare ikke helt nemt altid, og vi arbejder på at finde balancen mellem fællesskab som en af friskolens mest grundlæggende værdier og de individuelle behov, der skaber trivsel og tryghed for den enkelte. Det er noget af en balancekunst, som vi lige nu øver os på at mestre.

Mange spørger, om børn da virkelig har ændret sig så meget over de sidste år? Svaret er ikke entydigt. Jeg synes ikke, der er noget galt med børn - tvært imod - børn i dag kan rigtig mange ting:

De kan navigere i mange situationer og kontekster, som vi slet ikke skulle forholde os til, da jeg voksede op. De er vant til at blive taget med på råd, og kan danne meninger om mange ting. De har fra en ung alder lært at forhandle og argumentere og accepterer ikke nødvendigvis de voksnes autoritet. Faktisk kan børn i dag mange af de ting, som vi i et demokratisk samfund vægter rigtig højt; at kunne tænke selvstændigt og forholde sig nysgerrig og kritisk, hvilket er en vigtig del af demokratisk dannelse.

Det skaber dog også en del udfordringer, når man skal indgå i en fælles relation med andre og samtidig acceptere, at der er voksne som sætter rammer på fællesskabets vegne.

Børn i dag lider ikke nødvendigvis af PDO (pisse dårlig opdragelse). De er højt elskede og værdsat – de er heldige og privilegerede med, at de har forældre, som engagerer sig i dem. Men det er en ny slags børn, som vi skal møde på en anden måde, end vi er vant til. Lige nu det nok en del alle skolers udfordring, for det tager tid at omstille sig. Udfordringen er godt beskrevet i seneste udgave af Magasinet Fri, hvor der er bud på, hvad der skal til for at udøve lærergerningen i dag:

”Vi lever i en meget individualiseret tid, hvor vi af kærlighed til vores børn har sat dem helt ind i centrum af vores liv, og uden at ville det er vi kommet til at forhindre dem i at lære at regulere sig selv og overvinde modstand.

Som forældre vil vi hellere bevare den gode stemning end at insistere på, at de tømmer opvaskemaskinen eller lærer at cykle hjem i regnvejr når de har glemmt regntøjet. En del af de børn, der træder ind i skolen i dag, er ikke vant til at justere sig i forhold til andre: De tror, at verden er til for dem, for det er vi kommet til at lære dem.”

(Magasinet Friskolen nr. 45 marts 2026, s. 9)

Måske finder I citatet grænseoverskridende eller unødigt provokerende overfor vores generation af forældre, men vi kan ikke lukke øjnene for, at det er tendenser vi ser, og som nu er blevet en del af grundforudsætningerne, når vi arbejder med fællesskaber.

Børn i dag kalder på voksne, der kan skabe god kontakt og positive relationer. Når vi har etableret den tillid, har vi samtidig forudsætningen for at hjælpe dem ind i det store fællesskab – for så stoler de på, at de voksne og fællesskabet, vil dem det godt. De har brug for at mærke voksne og kunne stole på, hvor de har os. Det kalder på tydelige rammer og en insistens på den stærke relation fra vores side.

Det kan være en kompleks opgave, men den gode nyhed er, at jeres børn er landet på en skole og i en børnehave, hvor personalet i den grad er stærke på relationer og er både varme og tydelige. Samtidig går vi ikke på kompromis med fællesskabet, selv om det bærer udfordringer med sig, som vi ikke i samme grad har set tidligere.

Så jeg håber ikke, at I går herfra med budskabet om, at forældre skal være bedre til at opdrage deres børn. Jeg håber, I går herfra med en forståelse for den balancekunst det kræver at skabe forpligtende fællesskaber, men at vi som skole og børnehave står stærkt og insisterende på fællesskabet, og at vi langt hen ad vejen også ved, hvad der skal til. Og i den henseende er vi fortrøstningsfulde. Det er ligesom alt anden læring; det er svært, vi øver os, vi fejler, vi prøver igen og til sidst skal vi nok komme i mål.

Fremtid

Michael

Lige nu har vi gang i proces med vuggestue, ny indretning af bhv og ansættelse af personale til bhv og satelitten. Vi tænker i små afskærmede lege-miljøer, og arbejder på et nyt design af den "nye have" med fokus på motorik, balance, sanser etc.

Vi har snart en uddannet sprogvejleder i huset, og er sammen ved at finde ud af hvordan vi bedst bruger det, både individuelt til børnene og som et samlet fokus.

Det samme omkring leg, hvordan bliver vi endnu bedre til at understøtte det for børnene, både inde og ude, og har planer om at lave en fælles workshop for personalet med en pædagogisk ekspert i sanse-motoriske lege.

Og så glæder vi os også til at vi er i mål med de forskellige projekter. Forandring skaber altid uro.

For mest af alt, så holder vi af hverdagen.

Karoline

Et stort fokus i året der er gået, har været på balance. Balancen mellem trivsel og faglighed, balancen mellem individ og fællesskab, balancen ift. brug af it i undervisningen, balancen mellem konsekvenser og relationer, balancen mellem at stå på sin frihed til at skabe en skole med mening kontra skærpede krav både fri- og folkeskoler generelt. At drive friskole i dag er en dans på line – og det bliver aldrig kedeligt. Det kommende år bliver også en balancekunst.

Økonomien er ikke helt så fantastisk, som det plejer at være. Som Morten har været inde på, har vi haft et fald i elever. Det har givet anledning til at se indad og vi vælger nu at se fremad. Heldigvis er elevtallet på vej i den gode retning igen, og vi har ventelister til 0. klasse de næste par år, så jeg er meget fortrøstningsfuld.

Efter sommerferien siger vi farvel til Kirsten, og eftersom vi er de lærere, vi skal være, bliver der ikke ansat en ny lærer i hendes sted. Vi har et fantastisk lærerteam med masser af ideer, energi og kompetencer til at drive friskole baseret på vores bærende værdier om fællesskab, kreativitet, faglighed og dannelse.

Vi håber, I er åbne for at vi kommer til at tænke anderledes i nogle henseender, og gør noget andet end vi plejer. Forandringer er ikke nødvendigvis for det dårlige, så jeg håber I tager imod små forandringer med viden om, at overvejelserne bag er grundige og intentionerne altid er de bedste – det er ikke fordi vi vender skolen på hovedet, bare rolig. Er I nysgerrige, så hold øje med fredagsbrevene - og spørg endelig, hvis I undrer jer over et eller andet.

Jeg glæder mig hver eneste dag over en dygtig og stabil gruppe lærere, der engagerer sig i deres job og som elsker at være sammen med børnene her på skolen.

Jeg værdsætter mit samarbejde med Michael højt, og er enormt glad for, at jeg har en erfaren leder at sparre med om stort og småt.

Jeg er taknemmelig for en god bestyrelses, og vores samarbejde, som er præget af tillid, nysgerrighed og en fælles vilje til at ville skolen det allerbedste – og tak til dig Morten, for altid at stå til rådighed. I aften siger vi farvel til to bestyrelsesmedlemmer, Anette og Anita. En kæmpe tak til jer begge og en særlig tak til Anita,

der har været en del af formandskabet i al den tid, jeg har været her. Tak for dit store engagement i Velling Friskole og din omsorg for personalet og for mig – du er stadig (ligesom alle andre) velkommen til at hænge ud på lærerværelset til en kop morgenkaffe.

På trods af et økonomisk dyk i 2025, bringer vi en hel masse godt med videre. Vi er et rigtig godt sted lige nu, og jeg nyder stadig at være en del af dette skønne sted og glæder mig til, hvad næste år bringer.

Morten

For lidt siden talte jeg om fællesskabet og om den værdi, der ligger heri. Jeg talte også om at der ligger et ansvar for os alle i at bidrage til fællesskabet. Som bestyrelse ønsker vi at sætte fokus på fællesskabet og gøre en indsats for at gøre fællesskabet stærkere. Da vi, min kone og jeg, kom til Velling, for mange år siden efterhånden, blev vi grebet af mine kollegaer, der alle havde børn på Velling Friskole. De indviede os i traditioner og hjalp os ind i fællesskabet, hvilket var medvirkende til at gøre det lettere at starte op som ny. På samme måde har vi "gamle" – lige meget om vi føler os gamle eller ej – et ansvar for at tage godt imod nye familier og hjælpe dem ind i fællesskabet. Jeg nyder at gå rundt en travl eftermiddag i Kvickly og pludselig hilse på folk jeg egentlig ikke kender, men som jeg ved hører til her på matriklen. Jeg kender ikke nødvendigvis deres navn, men jeg ved med stor sandsynlighed, hvem de er forældre til. En kort hilsen, der umiddelbart virker ligegyldig, men det er den ikke – den viser at vi er forbundne og det er jo netop det, fællesskabet handler om – at være en del af noget større.

Opstarten af vores kommende vuggestue har fyldt meget hos bestyrelsen. Det ligger os meget på sinde, at få startet godt op, og få gjort den nye hverdag for nye og gamle børn, så tryk som muligt. Vi ved også at det er et fokuspunkt for personalet, og vi er trygge ved at netop det personale vi har i Naturhuset kan klare den opgave. Det bliver spændende at følge og vi glæder os til at byde de nye børn velkomne.

Noget andet vi har brugt meget tid på i bestyrelsen har været reovering af vores gymnastiksal, samt kontor. Vi har afsøgt muligheden, men grundet vores årsresultat, har vi været nødt til at udvise rettidig omhu, og sætte projektet på pause. Altså er projektet ikke smidt i skraldespanden, men i stedet sat i bero. Vi er ærgerlige over dette, men som forvaltere at vores alles midler, mener vi det er den rigtige beslutning.

Slutteligt vil jeg gerne bede alt personale om at komme herop. Jeg synes vi alle skylder dem anerkendelse, som tak for deres arbejde med vores alles børn.